

Brusel 7. června 2019
(OR. en, it, de)

Interinstitucionální spis:
2018/0105(COD)

9313/19
ADD 1 REV 2

CODEC 1080
ENFOPOL 245
JAI 521
EF 194

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Předmět:	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o stanovení pravidel usnadňujících používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů a o zrušení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV (první čtení) – přijetí legislativního aktu – prohlášení

Prohlášení Itálie

Itálie sdílí cíl návrhu směrnice, pokud jde o používání finančních informací nejen pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu, ale také v souvislosti s jinými závažnými trestnými činy.

I přesto, že v konečném znění byly zohledněny některé naše připomínky a že se v bodech odůvodnění uvádí, že během prováděcích fází tohoto aktu je třeba zohledňovat povahu, úkoly a pravomoci vyplývající z vnitrostátního práva, Itálie opakuje své obavy ohledně ustanovení o zvláštních povinnostech členských států.

Itálie v průběhu jednání uváděla, že dává přednost větší míře pružnosti při provádění těchto ustanovení směrnice.

Prohlášení Německa

Německo v zásadě podporuje cíl návrhu směrnice zlepšit přístup k informacím pro finanční zpravodajské jednotky a orgány veřejné moci odpovědné za odhalování, vyšetřování či stíhání, aby se zintenzivnila spolupráce mezi příslušnými orgány a v obecnějším smyslu posílilo finanční vyšetřování. Německo však má značné výhrady k jednotlivým ustanovením kompromisního znění, zejména k definici „informací v oblasti prosazování práva“ v čl. 2 bodu 6 a k ustanovením v člancích 9 a 10 a ve 22. bodu odůvodnění, jež nebyla součástí mandátu Rady pro jednání v rámci trialogu, dohodnutého dne 21. listopadu 2018. Aktuální kompromisní znění podle našeho názoru zavádí ve srovnání s mandátem uděleným Radě a částečně také ve srovnání s návrhem Komise významné změny k horšímu.

Pro Německo je zvláště důležité, aby jednotlivé orgány neměly možnost obcházet požadavky týkající se shromažďování údajů. Toto riziko ale nyní hrozí, protože definice „informací v oblasti prosazování práva“ v čl. 2 bodu 6 podbodu ii) zahrnuje rovněž údaje a informace, které by měl dožádaný orgán nejprve shromáždit. Ve znění návrhu směrnice se však nevěnuje pozornost tomu, zda by dožadující orgán sám o sobě směl takové údaje přímo shromažďovat.

Článek 9 obsahuje ustanovení týkající se výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami v celé EU, jež není v souladu se směrnicí o boji proti praní peněz [směrnice (EU) 2015/849], a zejména s jejími články 32 a 53. Právní služba Rady se k rozporům mezi článkem 9 a směrnicí o boji proti praní peněz již kriticky vyjádřila v písemném stanovisku k návrhu Komise (stanovisko ze dne 12. října 2019, dokument 13100/18). Aktuální znění článku 9 však tyto rozpory neřeší. Zavádí konkrétní požadavky na výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami, která překračuje rozsah jejich úkolů vymezený v právu Unie, a tím zasahuje do svobody členských států uspořádat si své příslušné vnitrostátní finanční zpravodajské jednotky v souladu se svým vlastním právním řádem. Toto ustanovení navíc stanoví některé konkrétní požadavky týkající se výměny informací v souvislosti s terorismem či organizovanou trestnou činností navzdory skutečnosti, že právo Unie, ať už prostřednictvím směrnice o boji proti praní peněz nebo prostřednictvím tohoto návrhu směrnice, neposkytuje žádnou jasnou definici těchto pojmů, neuvádí žádné odůvodnění toho, že finančním zpravodajským jednotkám uděluje pravomoc potírat tyto trestné činy, ani nerozlišuje mezi touto výměnou informací a jinými nástroji zapojenými do policejní a justiční výměny informací.

Článek 10 stanoví výměnu údajů mezi příslušnými orgány různých členských států, které jsou v souladu s čl. 3 odst. 2 určené daným členským státem. Tím čl. 3 odst. 2 členským státům poskytuje širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o určení těchto orgánů, které mohou být určeny dokonce i na decentralizované regionální úrovni a mohou mít velmi rozdílné úkoly, a zároveň požaduje, aby členské státy oznámily své příslušné orgány do čtyř měsíců po skončení přechodného období. Naproti tomu článek 10 požaduje, aby členské státy zajistily výměnu informací mezi těmito orgány, které teprve mají být určeny, již v průběhu lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu. Členské státy by tak měly právně závazným způsobem provést výměnu informací v citlivé oblasti finančních informací, ale ponechat přitom důležitá rozhodnutí na (budoucí) uplatnění posuzovací pravomoci jinými členskými státy.

Konkrétním odkazem na „finanční zpravodajskou jednotku EU“ jako příklad „mechanismu pro spolupráci a podporu“ se 22. bod odůvodnění odchyluje od úkolu provést hodnocení, které je popsáno v článku 65 směrnice o boji proti praní peněz a které ještě nebylo provedeno.

Navíc se zdá, že konkrétní ustanovení o ochraně údajů obsažená v kompromisním znění nejsou soudržná, neboť kromě směrnice (EU) 2016/679 by měla být použitelná rovněž směrnice (EU) 2016/680.

Výše uvedené nedostatky významným způsobem komplikují možnost, aby členské státy zajistily úplné a správné provedení požadavků směrnice ve vnitrostátním právu zajišťující právní jistotu. Německo proto vznáší výhrady a nemůže souhlasit s aktuálním kompromisním zněním návrhu směrnice.